

Dimarts 2 de Quaresma

Text de l'Evangeli (Mt 23,1-12): En aquell temps, Jesús digué a la gent i als deixebles: «Els mestres de la Llei i els fariseus s'han assegut a la càtedra de Moisès. Feu i observeu tot el que us diguin, però no actueu com ells, perquè diuen i no fan. Preparen càrregues pesades i insuportables i les posen a les espatlles dels altres, però ells no volen ni moure-les amb el dit. En tot actuen per fer-se veure de la gent: s'eixamplen les filactèries i s'allarguen les borles del mantell; els agrada d'ocupar el primer lloc als banquets i els primers seients a les sinagogues, i que la gent els saludi a les places i els doni el títol de "rabí", o sigui "mestre".

»Però vosaltres no us feu dir "rabí", perquè de mestre només en teniu un, i tots vosaltres sou germans; ni doneu a ningú el nom de "pare" aquí a la terra, perquè de pare només en teniu un, que és el del cel; ni us feu dir "guies", perquè de guia només en teniu un, que és el Crist. El més important d'entre vosaltres, que es faci el vostre servidor. El qui s'enalteixi serà humiliat, però el qui s'humiliï serà enaltit».

«De mestre només en teniu un, de pare només en teniu un, de guia només en teniu un»

Pbro. Gerardo GÓMEZ
(Merlo, Buenos Aires, Argentina)

Avui, més que mai, hem de treballar per la nostra salvació personal i comunitària, com diu sant Pau, amb respecte i serietat, ja que «ara és el dia de salvació» (2Co 6,2). El temps quaresmal és una oportunitat sagrada donada pel nostre Pare per tal que, amb una actitud de profunda conversió, revitalitzem els nostres valors personals, reconeguem les nostres errades i ens penedim dels nostres pecats, de

manera que la nostra vida esdevingui —per l'acció de l'Esperit Sant— una vida més plena i madura.

Amb vista a adequar el nostre capteniment al del Senyor Jesús és fonamental un gest d'humilitat, tal com diu el Papa Benet: «Que [jo] em reconegui com el que sóc, una creatura fràgil, feta de terra, destinada a la terra, però, a més, feta a imatge de Déu i destinada a Ell».

En l'època de Jesús hi havia molts "models" que pregaven i actuaven per a ser vistos, per a ser reverenciats: pura fantasia, personatges de cartró, que no podien estimular la creixença i la maduresa dels seus veïns. Llurs actituds i comportaments no mostraven el camí que mena envers Déu: «No actueu com ells, perquè diuen i no fan» (Mt 23,3).

La societat actual també ens mostra una infinitat de models de capteniment que aboquen a una existència vertiginosa, esbojarrada, tot afeblint el sentit de transcendència. No deixem que aquests falsos referents ens facin perdre de vista el veritable mestre: «De mestre només en teniu un, de pare només en teniu un, de guia només en teniu un: que és el Crist» (Mt 23,8.9.10).

Aprofitem, doncs, la quaresma per tal d'envigorir les nostres conviccions com a deixebles de Jesucrist. Provem de tenir moments sagrats de "desert" on ens retrobem amb nosaltres mateixos i amb el vertader model i mestre. I enfront de les situacions concretes en què no sabem com reaccionar, ens podríem preguntar: què en diria Jesús?, com actuaria Jesús?

Altres comentaris

«No actueu com ells, perquè diuen i no fan»

Mn. Antoni CAROL i Hostench
(Sant Cugat del Vallès, Barcelona, Espanya)

Avui, Jesús ens crida a donar testimoni de vida cristiana mitjançant l'exemple, la coherència de vida i la rectitud d'intenció. El Senyor, tot referint-se als mestres de la Llei i als fariseus, ens diu: «No actueu com ells, perquè diuen i no fan» (Mt 23,3). És una acusació terrible!

Tots tenim experiència del mal i de l'escàndol —desorientació de les ànimes— que causa l'antitestimoni, és a dir, el mal exemple. Alhora, tots també recordem el bé

que ens han fet els bons exemples que hem vist al llarg de les nostres vides. No oblidem la dita popular que afirma que «més val una imatge que mil paraules». En definitiva, «avui més que mai, l'Església és conscient que el seu missatge social es farà creïble pel testimoni de les obres, abans que per la seva coherència i lògica interna» (Joan Pau II).

I una modalitat de mal exemple especialment perniciosa per a l'evangelització és la manca de coherència de vida. Un apòstol del tercer mil·lenni, que es troba cridat a la santedat enmig de la gestió dels assumptes temporals, ha de tenir present que «solament la relació entre una veritat consegüent amb si mateixa i el seu acompliment en la vida pot fer brillar aquella evidència de la fe esperada pel cor humà; només a través d'aquesta porta [de la coherència] entrarà l'Esperit en el món» (Benet XVI).

Finalment, Jesús es lamenta dels qui «en tot actuen per fer-se veure de la gent» (Mt 23,5). L'autenticitat de la nostra vida d'apòstols del Crist reclama la rectitud d'intenció. Hem d'actuar, sobretot, per amor a Déu, per a la glòria del Pare. Tal com podem llegir al Catecisme de l'Església, «Déu creà tot per a l'home, però l'home fou creat per a servir i estimar Déu i per a oferir-li tota la creació». Heus ací la nostra grandesa: servir a Déu com a fills seus!